

CITATELJI! Prosimo, poglejte na številke poleg nas, za dan, ko Vaša naročnina splošnega povišanja je list Vaše sodišča s podajo po potrebi. Skrivajte plačano.

1939-43
Gorski St.
12nd St.
Ko.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Reentered as Second Class Matter September 25th 1940 at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3rd, 1873.

No. 27 — Stev. 27

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 8, 1944 — TOREK, 8. FEBRUARJA, 1944

VOLUME LII. LETNIK LII.

JAPONSKI OTOK BOMBARDIRAN

Ameriške bojne ladje so prvič ponesle vojno na japonsko zemljo, ko so bombardirale otok PARAMUŠIRO, japonski Pearl Harbor na severnem Pacifiku, 1280 milij severno od Tokija. Otok služi za zelo močno vojno luko ter leži na skrajnem severnem koncu Kuriških otokov, južno od ruskega polotoka Kamčatka.

Bojne ladje so se drzno približale otoku, da so bile v območju obrežnih topov in so pričele obstreljevati mornariške naprave. Zadet je bil en parnik in v pristanišču in bližnjem letališču je nastalo več velikih požarov. Temu brodovju je poveljeval admiral Wilder D. Baker.

Japonski topovi na obrežju so pričeli streljati, toda nobena napadna ladja ni bila zadržana. Napad je bil izvršen v petek ponoči in je Japonec popolnoma presenetil, kar je razvidno iz njihovega streljanja, kajti prvi strel iz topov so bili v največji naglici oddani v zrak.

V četrtek ponoči so bombniki napadli Paramuširo in so se vsi vrnili na svoje letališče. Bombniki so pričeli otok bombardirati že v juliju lanskega leta in so ga pozneje obiskali še kakih dvanajstkrat. V četrtek ponoči so aeroplani vrgli bombe na Paramuširo in na Šimšo in so se vrnili. Paramuširo je od otoka Attu v Aleutskem otočju oddaljen 765 milij. Šimš je majhen otok v morski ozini med Paramuširom in Kamčatkou.

Bojne ladje so si izbrala za cilj mornariške naprave na jugu in vzhodni obali otoka.

Paramuširo leži na kraju, ki je pogosto zakrit v gosto meglo in kjer divljajo hudi vihari in posebno se ponoči morejo ladje približati otoku. Napad je bil izveden v prvi vrsti v namenu, da bodo Japoneci prisiljeni na Kurile poslati večjo mornarico, vendar cesar bo brodovje na drugem bojišču oslabljen. S tem bi bilo omogočeno ameriškim bojnemu ladjam zasesti otoke, s katerimi bi mogli bombniki poleteti nad Tokio in ga bombardirati.

Paramuširo je prvi otok ter dolg samo 15 milij in širok 12 milij. Ima pa visoke gore, katerih najvišja meri 6000 čevljov. Otok ni imel stalnega prebivalstva, dokler ni Japonska zgradila vojne luke.

Pripravljeni so aeroplani vrgli bombe na Paramuširo in so se vrnili. Paramuširo je od otoka Attu v Aleutskem otočju oddaljen 765 milij. Šimš je majhen otok v morski ozini med Paramuširom in Kamčatkou.

Nemci zbirajo sile za sedmo ofenzivo v Jugoslaviji

Kairo. — Pred par dnevi došlo poročilo iz Kaira navaja, da Nemci zbirajo in novo organizirajo svoje sile v Jugoslaviji z namenom, da nadomestijo edinice, ki so bile odpolane na vzhodno fronto. Glavni stan maršala Tita javlja, da so nova ojačanja dospela iz Grčije in Bolgarije.

Nemški konjenički napad odbit

Pri Jukubovu so osvobodilne čete uspešno odbole napad nemške konjenice. Ubitih je bilo 60 nemških konjenikov in precej je bilo zajetih.

Fašisti se še bojujejo proti partizanom

Kot pravi komunike Titove vojske je bilo na cesti med Reko in Trstom ubitih okrog trideset fašistov, stirsedeset pa je bilo zajetih. To bi značilo, da se fašisti pod nemško zaščito in Mussolinijevo lutkarsko vladom kar naprej borijo proti partizanskim silam Jugoslavije.

Nemci naglo popravljajo porušene zvezne

Zadnje poročilo iz Jugoslavije naznaja, da so osvobodilne čete pričele voditi živahnino akcijo v predelju Gorazde-Rogatica, kjer imajo Nemci cele regemente inženirjev in delavec, katerih naloga je, da spet hitro vzpostavijo zvezne, katere so na več mestih uničili partizani.

Te nemške gradbene edinice dobivajo stalno nove moči, ker nacijem je posebno mnogo na tem, da se vzpostavi železniška zveza med Višegradom in Sarajevom. Ta del proge je bil dočela umičen v začetku šeste ofenzive, ki so jo pričeli Nemci voditi proti Titu.

Nemški vlaki na vseh koncih in krajih Jugoslavije zletajo v zrak vzdolj močni obrambi. V kraju Tarcin in Bradina, kjer je meja med Bosno in Hercegovino, je bila proga pretrgana in uničen vlak, na katerem so Nemci peljali konje za konjenički napad na partizane. Na enem vagonu je bilo mnogo vojnega materiala in tega so partizani dobili v svoje roke. Pobitih je bilo tudi večje število Nemcev.

Partizanska edinica Rama je uničila nemški vlak na progi Mostar-Sarajevo. Partizani razdelili nemški vlak na Zidani most.

Ustaški polkovnik prešel k Titu

Berne, Švica, 6. feb. — Depeša iz Budapeštejavlja, da je polkovnik Bašić, ki je bil član generalnega štaba Pavelićeve ustaške armade ter vojaški poslanec oziroma zastopnik pri nemški armadi, prestolip k osvobodili vojski ter se zdaj bojni na strani maršala Tita.

Zavezniška mornarica je aktivna v dalmatin. vodah

Alžir. — V noči med 3. in 4. februarjem je zavezniška ladjad potopila štiri manjše sovražne ladje ob dalmatinski obali v bližini Splita in Šibenika ter v zalivu Zadra.

Moskovski radio je naznani, da je bila tudi bombardirana estonska prestolica Tallinn.

Zrtve na Kwajaleinu

V bojih na Kwajaleinu je bilo ubitih 8122 Japonev in 286 Amerikanov. Poleg tega je bilo vjetih 364 Japonev, Amerikanov pa je pogrešanih 82 in 1148 ranjenih.

CITATELJEM je znano, kako se je vse podražilo, in ravnotako tudi tiskovni papir in druge tiskarske potrebštine. Da si rojaki zagotovijo redno dopolnjanje lista, lahko gredo upravnosti na roke s tem, da imajo vedno, če le mogoče, vnaprej plačano naročnino. ALI NE BI OBNOVILI SVOJO NAROČNINO ŠE DANES?

JUGOSLOVANSKI PARTIZANI V ITALIJII

Kot znano, prevažajo jugoslovanske ranjene partizane v zavezniški bolnišnici v Italiji in za povratno vožnjo natovorijo vojni material. Na sliki je skupina pomorščakov, med katerimi je tudi nekaj deklet, ki so pristali v italijanskem pristanišču. Za njimi je videti jugoslovanski parnik "Bakar".

United Committee of South-Slavic Americans

Partizani razbili sedem vlakov

London, 6. feb. — Kot je poročano v komunikatu Jugoslovanske osvobodilne vojske, so partizanske čete razbile sedem vlakov pod Kreševim in Fojnicu zapadno od Sarajeva.

Poročilo tudi navaja uspešne napade vzhodno in zapadno od Sarajeva ter v predelju ob jugoslovanski in italijanski meji. Pri Gorazdu so partizani prizadejali precej, žanje izgube nemški tančni koloni ter so tudi zajeli eno motorizirano oklopno vozilo. e n tank pa so uničili.

Napad na progo pri Zidanem mostu

Med Ljubljano in Zidanim mostom so partizani razstrelili dve lokomotivi in proga med Ljubljano in Grosupljem je bila pri Novem mestu pretrgana ponovno.

V Vojvodini je bilo iztrjenih pet vlakov in pri Dratniku je bila proga pretrgana na dveh mestih. Partizani so aktivni kjer le morejo v bližini prog, da morejo na ta način ovinati nemški prevoz čet in materiala.

Hrvaška domobrantska stotnija uničena

Blizu Senja je 13. partizanska divizija uničila hrvaško domobrantsko stotnijo Aante Pavelića. V bojih blizu Perniščice, katerega hočejo sovražniki zavzeti, so Ustaši utrpeli izgubo 150 mož. Pri kraju Sveti Petar je bil pogranec v beg ustaški bataljon Petar. Večje število Ustašev je bilo pobitih in zajetih, precej pa je bilo precej materiala.

Dziennik Polski, časopis, ki izhaja v Londonu v poljskem jeziku, poroča, da se jih je pri-

Newyorški mestni preiskovalni komisar

William B. Herlands je odstopil

New York, 7. feb. — William B. Herlands, preiskovalni komisar za mesto New York, je odstopil od svojega mesta, na katerega je bil imenovan v letu 1938, ter bo po prvem marcu zopet odpril svojo odvetniško pisarno.

Zupan La Guardia, ki je v nedeljo naznani odstop komisarja, je dejal, da smatra, da bi Herlands vzlič temu vsemu ne smel odstopiti. Svoj čas se je župan izrazil, da je Herlands njegov "vid in sluh", ker mu je veliko pripomogel pri administrativnem delu s svojim uradom za investigacije.

Pred kratkim je prišlo do neporazuma med Herlandsom in županom zaradi slučaja nekega patrolnama, ki je bil obtožen, da je sodeloval pri neameških aktivnostih pa je bil vključen temu poklican nazaj v službo po policijskem komisarju Valentimu. Komisar Herlands je L. J. Valentina napadel zaradi tega akta in župan je imenoval odbor treh mož, kateri pa so potrdili ukrep komisarja Valentina v zadavi ob-

toženega patrolnama. Nekateri menijo, da je Herlands odstopil radi tega nesporazuma, a on, kot tudi La Guardia, sta to zanikal.

Herlands je bil pomožni pravnik Thomas E. Dewey, ki je bil ta še distriktni pravnik in je raziskoval razne raketarske aktivnosti v New Yorku.

Zanimal se je tudi za nedavno odkritje slabega ravnjanja z otroci, ki so v oskrbi newyorškega otroškega zavetišča za preprečenje krutosti napram otrokom. V zvezi s to zadevo je Herlands izjavil, da se je v tem zavetišču zakrivilo veliko in nepopravljivo zlom napram tisočim otrokom, ki so bili dani zavodu v oskrbo.

Ne pozabite krvavečega naroda v domovini! — Pošljite Vaš dar še danes Slovenskemu Pomoznemu Čdorbu.

Nemci beže iz Ukrajine

London, 2. feb. (ONA) — Na tisoče Nemcev, ki so pred vojno živeli v Ukrainski, se nahaja zdaj na begu proti Zahodu, ker se boje, da jih ne bodo zavzeti ustaši kazeni za njihovo sodelovanje z nacisti.

Dziennik Polski, časopis, ki izhaja v Londonu v poljskem jeziku, poroča, da se jih je pri-

"GLAS NARODA"

VOICE OF THE PEOPLE

Owned and Published by Slovenia Publishing Company, (A Corporation). Frank Becker, President; Ignat Stude, Treasurer; Joseph Lapush, Sec. Place of business of the corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

51st Year

"Glas Naroda" is issued every day except Saturday, Sundays and Holidays.

Subscription Yearly \$7. Advertainment on Agreement.

ZA CELO LETO VELJA LIST ZA ZDRUŽENE DRŽAVE IN KANADO: \$7.; ZA POL LETA \$3.50; ZA ČETRT LETA \$2.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenem sobot, nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK 11, N. Y.

Telephone: CHelsea 3-1242

ARGENTINA NA STRANI ZAVEZNIKOV

Kot znano, je Argentina slednji po dolgem času preinila diplomatske odnose z Nemčijo in sedaj tudi z nemškimi satelitskimi državami, vichysko Francijo, Madžarsko, Italijo in Rumunsko.

To je velikanski izguba za Nemčijo in Japonsko ter vsekika pridobitev za Združene narode. S tem pa še ni rečeno, da je Argentina prišla v kar najprisrenejši objem Washingtona, Londona in Moskve. Počakati je treba še razvoj, da Argentina jasno pokaze, kako daleč gre njena iskrenost.

Vzroki, kateri je argentinska vlada navedla, so pravilni. Argentina je obdelala nemške in japonske agente, da v deželi vodili špijunarje, katero je morala vladu takoj zavrteti. O bistem času je argentinska vlada tudi vstavila v pomorski promet z Nemčijo in Japonsko, kar za obe deželi poneni strahovit udarec.

Toda vedeti je treba, da so osiške države več let delovalne v Argentini in zato nstanje vprašanje, zakaj argentinska vlada ni osiškim agitatorjem že prej stopila na prste. Nekatere ministri Ramirezevega kabinka so za vse to početje vedeli, se predno so prišli v kabine.

Nemci, ki so vodili špijunaže, bodo večinoma ostali v Argentini in imajo na raspolago mnogo denarja in vladu bo morala skrbno pozititi, da ne bodo nadaljevali svojega delovanja, ki je skodljivo tako za Argentino, kot za vse ameriške republike. Iz tehtih razlogov bo moral tudi predsednik Ramírez prenastavljen svoj kabinet in iz njega izločiti vse one ministre, ki so se vedno nklonjeni Nemčiji in njenim lutkom.

Zadeva bo razjasnjena, kadar se bo Argentina zopet obrnila na Washington in prosila za pomoč po lend-lease. Že pred nekaj mesecih, ko je Argentina še vedno imela diplomatske odnose z osiškimi državami in je bila edina ameriška republika, ki svojih vezi ni prekinila z osiščem, je pri Washingtonu v sledi zaprosila za lend-lease, toda Washington ji je prenalo odločil s pripombo, da ji lend-lease pomoči ne more nkloniti, dokler ne prekine diplomatskih odnoshajev z osiškimi državami. Prav govor bo sedaj zopet ponovila svojo prosinjo in ji bo ugoden samo tedaj, če bo Washington prepričan, da je potpolnoma in resnično prekinila vse vezi v prvih sti z Nemčijo.

Argentina je zelo bogata dežela. Lansko leto je zelo dvigala vojaške naprave. Zgradila je več municipijskih tovarnih morn z orodjem, zlagala svojo znatno povečano armado. Tudi Združene države ne potrebuje pomoči za svojo obrambo. Tudi Združene države je tudi ne mislijo vojaško ojačiti proti njenim južnoameriškim sosedam.

Predno pa bo ameriška vlada Argentini dovolila lend-lease, bo morala natanko pojasniti, kaj namerava storiti s to pomočjo. Ako bi napovedala osiškim državam vojno, ali Washington zavrgel vse pominlike in bi dovolil lend-lease, tudi se sedaj še ni nobenega znaka za vojno napoved.

Do svojega koraka se je Argentina slednji odločila najbolje zaradi tega, ker Združene države dajejo vso svojo pomoč Braziliji, ki večja veliko armado, da jo poslje v Evropo, ali pa kako drugo bojišče. In Brazilija je največja država v Južni Ameriki, celo večja kot Združene države in obenem sosed Argentina.

Argentina je dolgo vrsto let hotela igrati vodilno vlogo v Južni Ameriki in je skušala z ostalimi južnoameriškimi republikami postaviti nekak bllok, ki bi do gotove meje bil na proti ciljem, ki so si jih zastavili Združene države. Na konferencah ameriških republik je Argentina vedno zastopala svojo lastno politiko v nasprotju s politiko ostalih sestrskih republik in je v teh deželah imela svoje agente, ki so delovali v prilog te politike in v prilog osiškim državam. Washington po vsem pravici domačev, da je Argentina imela svoje roke pri nedavno meddržavnem preobratu v Bolivijski. Združene države pa v južnih republikah v tem času ne žele nikajih državnih premetov in so posebno ne, če daje po vojaškem diktatorstvu.

Washington je preobrat argentinske politike pozdravil z največjim zadovoljstvom, toda Argentina bo morala dokazati, da je preobrat izvršila z vso iskrenostjo.

Argentina ima sedaj odprtih dve poti: ali napove Nemčiji in Japonski vojno, ali pa ostane strogo neutralna. Ako napove vojno, teda bo po vojni mogla tudi tesno sodelovati z Združenimi državami zlasti na gospodarskem polju, kar bo njejliko korist.

NOVA IZDAJA

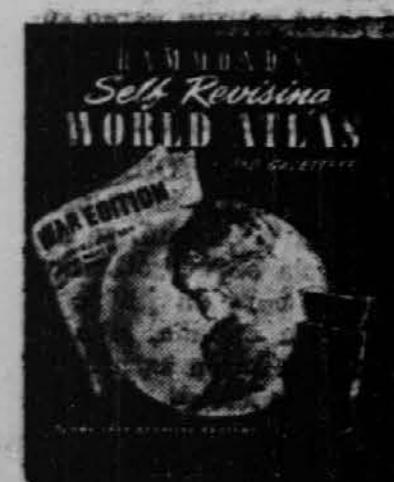
Hammondov
S V E T O V N I
A T L A S

V njem najdete zemljedele vsega sveta, ki so tako potrebiti, da morate slediti da našnjim poročilom.

Zemljedele so v barvah.

Cena 50 centov.

Naročite pri: "GLAS NARODA", 216 West 18th Street, New York 11, N. Y.

JUGOSLAVIJA IN PRIMORSKI SLOVENCI

Piše Dr. Ivan M. Čok.

Jugoslavija je še vedno za propadli za zmeraj! Zato na vsakega printorskega Slovence najlepša in najslajša beseda. Z Jugoslavijo v sreču je skromni kmetič v goriških Brdih in v tužni Istri s prezirom prenašal fašistske krivice in nesramnosti, zavedajoč se, da je tam preko meje ona lepa zemlja, kjer prebivajo njegovi bratje v svobodi in ki bodo prišli, ko udari prava ura, da ga osvobode. S to mimo in s to v sreču je malo lokavi šolarček skrival med svojimi knjigami — corpus delicti — slovenski abecednik. Z mirno in ponosno zavestjo, da so storili svojo narodno dolžnost, so naši zavedni fantje pohajali iz ječa, iz konfina in konfina v konfinacijo, iz Ponca na Lipari itd., kamor so jih gonili fašistični našilnik samo zato ker so jasno in glasno priznavali, da so zvesti, sinovi svojega naroda, ki ga niso mogli zatajiti. Z besedo Jugoslavija na ustih so štrvrali svoja mlada živiljenja naši Gortani, Bidevci, Maruščiči, Valenčiči. Moči in druge žrtve nasilja in krivice, ki jih je bilo več kakor pa javnost za nje ve.

Pa je prišla vojna. Nasilnik postal še nasilnejši, žrtve so padale in še padajo kot snopi; toda našega naroda to ni prestrašilo, ni mu zlomilo odporne sile, ker mu ni zlomilo vere. Nasprotno, vera in odpor sta se povečala, danes je narod odločen, da tvega tudi vse za dosege svojega e i l j a, ker "manj strašna noč je v črem živiljenje kriji, kot so pod svetlim sočnim sužni drovi," kar je pel že pred 150 leti naš veliki Prešeren.

Odkar so v tej vojni nasilni tajci in tisočletni sovražniki s severa in juga pridrveli nad našo ubogovo Slovenijo, jo zasedli in si jo razdelili, je usoda tudi onih naših slovenskih bratov, ki so živeli v svobodi, enaka usodi primorskih Slovencev tako da smo danes — na žalost — vsi Slovenci zedinjeni v trpljenju, mukah, nasilju in krivici, ki jih nad namiz izvajajo.

Oprti ramo ob ramo, drug ob drugega, prenašamo gorje skupno in na junakovo.

Prav govor bo sedaj zopet ponovila svojo

prosino in ji bo ugoden samo tedaj, če bo Washington pripravljen, da je potpolnoma in resnično prekinila vse vezi v prvih sti z Nemčijo.

Argentina je zelo bogata dežela. Lansko leto je zelo dvigala vojaške naprave.

Zgradila je več municipijskih tovarnih morn z orodjem,

zlagala svojo znatno povečano armado.

Tudi Združene države ne potrebuje pomoči za svojo obrambo.

Tudi Združene države je tudi ne mislijo vojaško ojačiti proti njenim južnoameriškim sosedam.

Predno pa bo ameriška vlada Argentini dovolila lend-

lease, bo morala natanko pojasniti, kaj namerava storiti s

to pomočjo. Ako bi napovedala osiškim državam vojno,

ali Washington zavrgel vse pominlike in bi dovolil lend-lease,

tudi se sedaj še ni nobenega znaka za vojno napoved.

Do svojega koraka se je Argentina slednji odločila naj-

bolje zaradi tega, ker Združene države dajejo vso svojo pomoč

Braziliji, ki večja veliko armado, da jo poslje v Evropo, ali

pa kako drugo bojišče. In Brazilija je največja država v Južni Ameriki, celo večja kot Združene države in obenem sosed Argentina.

Argentina je dolgo vrsto let hotela igrati vodilno vlogo v

v Južni Ameriki in je skušala z ostalimi južnoameriškimi re-

publikami postaviti nekak bllok, ki bi do proti ciljem, ki so si jih zastavili Združene države.

Na konferencah ameriških republik je Argentina vedno zastopala svojo lastno politiko v nasprotju s politiko ostalih sestrskih re-

publik in je v teh deželah imela svoje agente, ki so delovali v

v prilog te politike in v prilog osiškim državam. Washi-

ngton po vsem pravici domačev, da je Argentina imela svoje

roke pri nedavno meddržavnem preobratu v Bolivijski. Združene države pa v južnih republikah v tem času ne žele nikajih državnih premetov in so posebno ne, če daje po vojaškem

diktatorstvu.

Washington je izbrisalo neresnico, ki so jo rabi pri povrnjanju

z Združenimi državami, da je bilo

zadovoljstvo, da je bilo

Kratka Dnevna Zgodba

I. PREZELJ:

MATI V NARAVI

Lesko poznaš predobro, da ti jo bilo treba še natančneje opisovati. Kamor greš, posod jo vidiš, leska je za naše kraje eden najbolj značilnih grmov. Kdo je ne bi poznal, naj z nje trgamo lešnike, kajih sedrea so sladek prigrizek mlačin in starim. Vsako pomlad o vidiš ozeleneti in vsako posejte nabiraš plodove, ki jih je napravila, nisi je pa še videl vseteti. Da eveto zvonček, teoh in trobentica, da se spomladi odenejo jablana, čreknja hrnska s snežnobeloodejno skano iz duhetegega eveta, to ti je razumljivo samo ob sebi, da bi pa tudi leska kdaj eveta, o tem ne veš nješesar. In vendar! Si se že vprišal kdaj temu one nežne mačice, one jubke oznanjevalke s hrepenejmi pričakovanja sponladji, ki jih trga z leskih veje že koncem svečana, ko še breg in dol pokriva debela snežna odeja? Njih pomena se ne zavleča, nagonško pa sluši v njih nekaj, kar oznanja prenovljeno in vstajenje življenja. Mačice so skupine majhnih evetov, ki so brez kričečih in vasečih barv, in kajih naloga je tvoiti evetni prah ali pelod. Ko kajih mačic dozori, pa zapha skoz grm rahel veterček, ki primaša v deželo pomlad, se zazibljeva na leski stotine teh nežnih tvorb in iz njih se usujejo eneni oblački, sestoječi iz milijard drobnih evetnih praškov. Pomlad je tu, leska prasi! Leto za letom doživljamo ta dogodek, ki je poln lepote in pôlnih globokih skrivnosti znagajoče za življenja. Leska prasi! — in čemu? Veter razpiha mačice in odnaša iz njih evetni prah. Ali ima kak pomen ta prirodni pojav, ki je tako enostaven, da ga pač opazujemo leto za letom, a dalje o njem ne razumijamo? Opazuj prirodo pred-odkov prostim razumom in divil se bo smotrenosti, ki je izražena v vseh njenih delih in v vsakem njenem pojavi. Milijarde evetnih praškov se stvorijo v vsaki mačici, da vsaj tisoč del te ogromne armade izpolni velevažno nalogo, ki mu je dana od narave. Istočasno, ko začnejo prasti mačice, se na vrhu mnogih popkov, ki so raztreseno porazdeljeni po vejah, pokaže žopek tenkih rdečih nitk. To so bradze, ki vodijo do plodnice, ki je skrita in zavarovana sredi popka, in kajih naloga je storiti sem in v njem kliče življenja, torej novo rastlino.

Kdaj se vrši ta velepomembni dogodek, od katerega zavisi usoda celega rodu te rastline? Ko pada evetni prasek, ki je majhen, da ga komaj opazi s prostim očesom, na bradzo, je izvršeno oprašenje, in tem je izpolnjeno najvažnejši pogoj za oni dogodek, ki je večji od vseh čudežev, ki si jih more izmisli človeška fantazija, namreč oplojenje, spočetje novega življenja. Vplodnici se začnejo razvijati in rastkljica nove rastline, istočasno pa se okoli nje nabira hranivo in stvari trdna skorja, da jo varjuje pred raznimi škodljivimi vplivi do opredane, ko zognet pride prelesna pomlad in pokliče življenje k vstajenju.

Na sličen način ko leska skribi za nastanek semena in obstaničku rodu še mnogo drugih rastlin, tako bor, smreka, jelka, jelša, trave, skratak vse one rastline, pri katerih veter posreduje prenašanje evetnega prahu iz prašnih evetov na pestiče. Vetrovjetne rastline jih imenuje botanik v nasprotni z žukocvetnimi, kjer se vrši prenašanje evetnega prahu iz eveta v evet po žukocvetkah. Najrazličnejši so sredstva in pota, po katerih skušajo žukocvetne rastline priva-

biti nase žuželke, da potem te hočeš nočeš prevzamejo vlogo posredovalca med evetom in evetom. Nekatere vabijo žuželke s pestrimi kričecimi barvami venčnih listov, druge z raznimi hlapljivimi snovmi, ki razširajo prijeten vonj daleč naokrog, nekatere uporabljajo obe sredstvi, barve in dišeče snovi, da dosežejo začlenjeni cilj, brez katerega je izključeno opršenje in potentatom nastanek semena, s katerim se rastlinski rod reši preko nengodnih razmer, razmožuje in razširja.

Pestrost evetnih barv, parfumi najrazličnejših nijans, ki izhlapevajo iz evetov, najrazno vrstnje sredstva za varstvo in razširjanje semen v čim oddaljenejši kraje, kaj je vse to kot ona brezmejna tajanstvena skrb, ki je razvila življenje iz skromnega enostavnega prabitja v bitja, kajih organizem sestoji iz milijard do skrajne dovršenosti in popolnosti med seboj organiziranih stanic, kaj je vse to, če ne viden izraz tega, kar imenujemo mati?

Mat! Kratka je beseda, globok je pojem, ki ga vsebujejo vse kar izraža. Vse kar vemo in znamo o zakonih, ki vladajo v vsemirju, vse kar čutimo ob pogledu na nebesni firmament posejan z milijoni svetlikajočih se lučic, vse lepote in kravote, ki odsevajo z vrhov veličastnih gorskih velikanov in najslajši akordi najdovršenejših simfonij zdakeva ne dosezajo onega, kar izražamo z besedo mati.

Še mnogo očitnejše kot v raščinstvu se izraža misterij matere v živalstvu. Ko bi te mogel postaviti pred mikroskop in ti z njim razkazati delitev in razmnoževanje omih majhnih bitij, ki žive povsod kamor stopiš, v nepreglednih trumph in ki jih v zoologiji nanku o živalih, imenujemo protozoa ali praživali. Ko bi te mogel popeljati k morju in ti tam razkazati vsaj nekatere najvažnejše zastopnike raznih mehovcev ter na par primerih razložiti njih boj za obstanek in njih skrb za potomstvo. Oči se ti ne bi mogle napasti prelestne lepote in raznji ne bi mogel domneti vseh neštetnih pojavorov, ki so izraz najvišje sile na svetu, skrb za obstanek rodu v bodočnosti. Poznamo tudi je razvoj neštetnih žuželk, žravega hrošča, čebelje, čmrlja, mravljave, sviloprejke, in drugih neštetokrat si že videl valitvi ptičke in vsakdajen ti je prizor razmerja raznih sesalcev do svojih mladičev. Če se nisi zavedel do zdaj, vedi odslej: različne so živali po obliku in velikosti organizma različen je način njih prehrane in razmnoževanja, skupna pa je v njih sila, ki jih ne pusti izmerneti. Antipak jih žene k vedno višji in višji popolnosti, sila, s katero so preživeli milijone let in doživeljili v nedogledno bodočnost, sila, ki je vsebovana in zbrana v tem, kar izražamo z besedico: mati.

RACIONIRANJE ŽIVEŽA
Predelan živež — največ zelenjava, sočivje in sadje — zeleni znamke G, H in J so večjane sedaj in propadejo 20. februarja. Znamke K, L, in M postanejo veljavne 1. februarja in propadejo 20. marca.

Meso in maščobe — rjave znamke V in W v knjižici 3, večjave sedaj in propadejo 20. februarja. Znamka X vstopi v veljavno 6. februarja in sadje za tem ostale znamke zaporedoma: vsako nedeljo.

Sladkor — znamka 30, v knjižici No. 4, dobra za 5 funtor, noten pa je skupšči seči v kleti, ugnjen zelenjava in sadje se uporablja od 18. januarja do 31. marca, ko, po dñar. Toda Jacko ga raben, če ga pravilno obravnavamo, je zgrabil za roko, ga potegnil vamno. Položimo ga najprvo v krikom in ves krvav je mo nekolik žlic jesih ali malo sa občižijo.

SAMO IME V ČASOPISU

Samo sin nekoga drugega! Toda pomini, če ga beresh v seznamu izgub—tudi ti imaš po božji naklonjenosti nekoga, ki ga imaš rad... otroka premladega za to vojno... ali katerega dragega, ki je prestari... ali koga, ki je oproščen službe zaradi zaposlenosti. Vendar pa, po milosti božji, VSAKDO IZMED NAS, ki je estal doma, živimo ravno tako dobro kot prej, mnogi med načini še boljše... Kar se dogaja desettisočim našim fantom na vsakem kraju zemlje, kako moremo smatrati ZA ŽRTEV majhni izjemni denar, za katerega je naprošen kdo od nas, da ga posodi naši vlad!

Ako ne kupite bonde VSLED SPREGLEDA, Vam bo pozneje ležalo na Vaši vesti ravno tako, če tega ne storite vsled malomarnosti.

Predno bo dan končan, KUPITE IZVANREDNI BOND, KI STE GA NAMENILI KUPITI. POJDITE K SVOJEMU GOSPODARJU IN POVEJTE MU, DA NAJ VZAME POSEBNI DEL OD VAŠE PLACE. POJDITE V KATEROKOLI BANKO ALI POŠTNI URAD ALI DEPARTMENT TRGOVINO ALI P.A. KJERKOLI S O BONDI NA PRODAJ. TO JE BILO V VAŠIH MISLIH KOT NEKAJ, KAR MORA BITI STORJENO... STORITE TO predno poteče dan.

Ta oglas je poklonil kot prispevki k Kampanji za Četrto vojno Posojilo

THE BOOK OF THE MONTH CLUB, INC.

285 Madison Avenue, New York 17, N. Y.

OPICA PRIMAGALA ZLOČINCA

Dveletni šimpanz Jacko je napravil konec delovanju enega najbolj nevarnih razbojnnikov, Toma Colledgea. Brooklynski trgovec Louis Ferrara je svoječasno privedel šimpanza Jacka iz tropskih krajev do nov in je dal zanj napraviti prostorno kletko, ki je stala v njegovem stanovanju.

RACIONIRANJE ŽIVEŽA
Predelan živež — največ zelenjava, sočivje in sadje — zeleni znamke G, H in J so večjane sedaj in propadejo 20. februarja. Znamke K, L, in M postanejo veljavne 1. februarja in propadejo 20. marca.

Meso in maščobe — rjave znamke V in W v knjižici 3, večjave sedaj in propadejo 20. februarja. Znamka X vstopi v veljavno 6. februarja in sadje za tem ostale znamke zaporedoma: vsako nedeljo.

Sladkor — znamka 30, v knjižici No. 4, dobra za 5 funtor, noten pa je skupšči seči v kleti, ugnjen zelenjava in sadje se uporablja od 18. januarja do 31. marca, ko, po dñar. Toda Jacko ga raben, če ga pravilno obravnavamo, je zgrabil za roko, ga potegnil vamno. Položimo ga najprvo v krikom in ves krvav je mo nekolik žlic jesih ali malo sa občižijo.

rangenec s svojim tovarisem soli. Pri tem se otaja in izpobegnil, večji del plena sta gubi svoj poseben okus v velipustig na mestu. Razbojnika ki meri ali pa popolnom.

sta sicer ušla, toda policija ju Tudi zelenjavovo in sadje ota je mogla potem prijeti. Že dva jama v hladni vodi, ne pa z dni pozneje je v neki predmet vročo vodo, ali pa nad vročim ni krčmi arretirala moža, ki je ognjiščem. Odtajanje se ravščim obvezno okoli ušes. Manj na stopnji zamrznjenosti in kalo mu je kos ušesa in tako po velikosti živila. Če zelenjava je policija vedela, da ima pred vsemi sadje čez nekaj časa pre seboj enega izmed razbojnikov, nežemo, bomo spoznali, ali sta kia sta vdrla v Ferrarovo stanovanje. Seveda moramo novanje. Po bližnjem ogledu so to zelenjavovo in sadje, kakor tu spoznali, da ni nikhe drugi ne di krompir, porabiti nato takoj ga gangster Tom Colledge, ki obravnavamo pa jih potem ka go že dolgo zaman iskali kor srečo zelenjavovo.

Pomrznjenja jabolka pojemo večinoma lahko že sirova, druge pa predelamo v mezgo. Če nam je zmrznila večja za loga krompirja, tedaj je odtači jamo samo teliko, kolikor je žarke, toplotne žarke skoraj v Jackojevo kletko. Zato ga je surznejo. Malo pomrznjen lahko sproti porabimo, paziti pa moramo, da ne dobí ostanek novega mraza. Odtajati se da v hladnem v ostalem tudi druga živila, zlasti ribe, ki ne izgube svojega okusa, če zmrznejo, temveč se samo dalj časa. S krikom in ves krvav je mo nekolik žlic jesih ali malo sa občižijo.

ZMRZNJENA ZELENJAVA
Pozimi se dogaja često, da loga krompirja, zelenjava in sadje za tem ostale znamke zaporedoma: vsako nedeljo.

Sladkor — znamka 30, v knjižici No. 4, dobra za 5 funtor, noten pa je skupšči seči v kleti, ugnjen zelenjava in sadje se uporablja od 18. januarja do 31. marca, ko, po dñar. Toda Jacko ga raben, če ga pravilno obravnavamo, je zgrabil za roko, ga potegnil vamno. Položimo ga najprvo v krikom in ves krvav je mo nekolik žlic jesih ali malo sa občižijo.

STEKLO ZADRŽUJE TOPLOTO.

TOPLOTO.

Heliobiologija se imenuje po veda, ki raziskuje vplive sonca na bitja med drugim tudi njegove slabe vplive. K takšnim slabim vplivom spada neke duševne motnje, razburjenja in celo vzemirljivi dogodki v gospodarskem in političnem življenju in vsak poletni starem mesečnu duševno in telesno zmogljivost v letih starosti samostanu, kjer je sv. Benedikt vstanovil benediktinski red. Do sedaj je samostan še vedno v nemških rokah in porablja ga kot opazovalno točko.

Visoko v gorah zapadno od Cassina so včeraj Amerikanci v vročih bojih zavzeli večji del 1712 visokega hriba Monte Cassino, na katerem stoji stari benediktinski samostan, ki je bil sezidan leta 529. Toda Nemci se še trdno drže v mestu Cassinu ob vznjužju gore in ob Via Cassina. Amerikanci so se pri bližali na nekaj sto jardov 1415 let staremu samostanu, kjer je sv. Benedikt vstanovil benediktinski red. Do sedaj je samostan še vedno v nemških rokah in porablja ga kot opazovalno točko.

Na fronto južno od Rima so dobili Nemci na pomoč eno divje vitezije iz Francije.

POD SVOBODNIM SONCEM

ROMAN — Spisal: F. S. FINŽGAR.

115

Vrli Svarunični ni izpremenil lica. Le črta ob ustnicah se je še poglobila, z jasnimi in mernimi očmi je motril može, ki so s temnim čelom čakali odgovora.

"Rado! Lepe so tvoje besede, katere si govoril v imenu veliko. Lepe so, pravim, toda, na bogove, modre niso!"

Iztok je bral z lice začudenje, nevero, celo odpor.

Ni vam vdahnil te misli Svetovit! Čemu smo prišli? Zakaj smo pripelj jermen in segli po kopju in sekiri? Odgovrite!"

"Da se maščujemo!" je zamrimalo v en glas med vojaki.

"Samo zato! Sin Svarunov je prišel najprej otemat celico slavnega staroste, in ko jo je otel, maščuje se zlodeju!"

"In Rado, sin Bojanov je prišel, da otme takoj svojo izvoljenko nevesto. Morda je noči tista noč, ko oskrni pesjan golobico, morda je noči pretepe z bičem in ti čaka dneva! Nad Hunem!"

"Smrt Tunjušu, pravim tudi jaz! Toda življenje Ljubnici! Če pa udarimo ponoči nanje, spozna Tunjuš, da je omaga nemogača, ko začeti klanje. Sam prebode Ljubnico potem nam v temi ubeži — zakaj tisoč besov je v njegovi glavi — in v jutru imamo nekaj poklanjih moločev in mrtvo Ljubnico brez Tunjuša! Ali smo zato prišli? Kača pika, dokler ji ne stareš glave. Lepa radost Svarunova, če mu vrnemo mrtvo hčerl!"

Možje so območniki. Rado se je tresel.

"Iztote s teboj je Svetovit! Velevaj! Mi smo hlapci!"

Vojni svet se je vrnil k vojski; ta je z značilnimi kremtnimi hvalili Iztokovo povlejje in se tiko umikala h gozdu, da skriva v lesih počaka zore.

Iztok je bil vesel tega. Priznal si je, da je govoril resno, vendar je zamolčal glavni vzrok, zakaj je določil napad ob belem dnevu. Prvič se mu je ponudila prilika, da z divjo po vsaj za silo urejeno in ukrčeno četo Slovensov izvede boj, kar se ga je naučil pri Bizantindih. Hotel je izučiti to četo da bi bila nekoč kvas, katerega vnosil med ogromno tolpo naroda in udari z njim na jug. Vedel je, da ga čaka delo. Zakaj Huni so bili izvrstni boreci, utrjeni, pokorni, žlavi, ki niso zara spričali zastonj tetive, ne mahali z mečem v prazen večer. In tega dela, tega vročega in krvavega dne se je veselil Iztok, vojak, kakršnih niso imeli niti med Goti v palatincih. Vso noč ni legel.

Kakor čebele od eveta do eveta so begali stotniki od moža do moža. Vsoka četica, vsaka gruča je imela natančno dočeno delo. Vsaki gruči je določil Iztok povejnika.

Davno pred svitom je kar skopnela vojska ob robu in se polzgabila v gozdu na levo in desno. Iztok je obkolil po visavah hunske globel. Na obeh straneh izhoda je razvrstil najboljše lokostrelce, da posujojo vsakega beguna s puščicami in ga strmoglavijo s konja.

O prvi zori je velel oddelku močnih suličarjev, da so glosno udarili v kotilno proti taboru. Sam s konjico se je oprezzo pripraval ob straneh gozda.

Mogočno zo zadonel kozlovske bojni rogo. Razleglo se je in zabučalo po dobravah v nem jutru. Hunom je zadušala prva napoved bliza jutrega se sovražnika. Zatulija je varhunska divja troblja, konji na paši so zarezgatali in v divjem begu drevili v tabor na poziv trobi. Žvižgi in piski klici imen, zategli rigi so se raztočili pod nebo. Hunske vojniki so prahlali na konje, kakor bi jih bruhala gruda iz sebe. Nobene zmešnjave, nikakega strahu, red, miren in hiter, kakor bi vsi pričakovali napada že mesec dni.

Stari Sloven, očet v železo, z rešetko čez lice, pokrit z volkanskim ščitom, z močenim pilom v desnici, je vodil suličarje po soteski proti taboru. Rogovi so peli. Sloveni so po starci segi zagnali grozen krik, urejene viste so se zredile, v besnem teku so se zagnale proti Hunom. Ko so ti zapazili sovražnike, so jih sprejeli z grozno ploho strelje. Zrak je zapskal ob švista puščic, kakor bi zažvižgala burja skozi gola čimska drevesa. Nekaj Slovensov je omahnilo in se zvalilo v klobkih po rosnim travi. Četo je razplala besnot. Zastrti so se drevili v hunske vrste. Že so frčale prve sekire po zraku, posamezne sulice so se zabljasnile v dočilih loki nad hunk konje.

Huni so vrgli loke na pleča, pograbiли dolge sulice in s povečenimi ostromi naperili naskok v Slovenske pese. Tedaj je zatulil stari Sloven z grozanim krikom, gruča Slovenov se je stisnila v neprodiren klin, čigar rilee je tvoril Sloven Jarožec. Niegom pilum se je zadrl v prsi prvega konja, ki je navalil na konja, hunska konjica se je razklala in obletela bliskoma Slovensu, da bi jim udarila za hrbot. Četa se je raztrupala, prvi Sloveni so obtičali na hunske sulice. A'i v tistem hipu so zazvenele z visokim glasom bizantske troblje. Iztokova konjica je navalila na Hunov levo in desne. Ti so se zgrovili in se za trenotek zbegali. A samo za trenotek. Balamon, ki je vodil vojsko, je zapiskal skozi nos kakor razjaren justreb. Zagledal je bleščeče se oklepne v svetle šeme in tako presodil premoč sovražnikovo. Beg! je velel njegov pisk. Nand glavami jezdcev se je dvignil gozd sulic, kakor vihar je utrgala hunska konjica z mesta in pognala konje s strasnim hrupom in tuljenjem v Iztokovo vrsto, da bi jo predrali in utekla po globeli. Toda Iztok je bil na to pripravljen.

Oba četi sta se zlili v svetel pas, ki je nastavil široke, v oklepne zvezite prsi. Pognali so se proti Hunom, konjici sta treščili skupaj s tako razbesneno silo, da se je zgrudil na obeh straneh na konj in jezdcev v travo. Red pri Hunih in Slovenih je bil razbit. Med rjavou tolpo Hunov so se pomenešali sveti iščemi, zabliskali so se meči. Huni so pometali sulice v gneči na tla. Razplil se je nad stotino dvobojev na življenje in smrt. Pobesneli so konji in jezdceci; krik, tuljenje, žvenket mrečev in pokanje oklepov, razgjetanje, povelja Slovensov in Hunov, napad in beg, stokanje umiračičih, enrčki krv, divljanje in hrzanje konj brez jezdcev. Iztok je vihral; kakor vinsk je šviga njegov meč. Kamor je udaril, je zastokal človek, kamor je sunil, je odpril krvav tok.

(Nadmejvanje prihodnjih).

SLAVNI BENEŠKI SLOVENCI

Priprosta in mala Beneška Goriča. Kasneje je bil šolski Slovensija ima tudi precej ugled nadzornik za Istro, nato pa v nihi in zasluznih mož, ki so s Gradeu in Trstu. Deloval je svojim znanjem in koristnim delom povzdrignili sloves svoje domovine in postali slavni ter upoštevani po širinem svetu. Njih sloves je velik, zato jih moramo poznati pred vsem mi Slovenci. Seveda je težko imenovati vse, moramo pa poznati vsaj najvažnejše in najpomenljivejše izmed njih.

Mnogo slovenskih učenjakov je širilo znanost po italijanskih vsečiličih v srednjem veku. Med temi omenjam po sebnem Jakoba Štelinu, ki se je rodil v Čedadu l. 1699. Bil je sin revnih staršev in se je učil v Čedadu in Benetkah, kjer je postal učitelj pesništva in govorista. S svojimi deli si je pridobil toliko slavo, da je bil imenovan za profesorja na vse učilišč v Padovi. O njegovih učenosti trdijo, da ni bilo znosti, katere bi Štelin vsaj malo ni poznal. Spisal je mnogo razprav, pesni in govorov v grškem in latinskom jeziku. Na avstrijskem dvoru cesarja Jožefa na Dunaju sta živelu dva znana beneška Slovence. Prvi je bil cesarjev telesni zdravnik Jožef Kvarin iz Dolnjega Bičnega pri Sv. Petru. Ko ga je cesar Jožef vprašal v svoji zadnji bolezni, koliko časa bo še živel, mu je Kvarin odgovoril po kratkem obotavljanju: "Večiščnost, še tri ure!" Cesar mu je pa odvrnil: "Dobro, to ravno zadostuje, da vas naredim za barčena!" — Drugi beneški Slovence na dvoru cesarja Jožefa je pa bil stotnik cesarjeve telesne straže Urban Melinc.

Kasneje je postal profesor gimnazije, potem pa profesor na bogoslovju v Vidnu. Znan je kot izvrsten risar. Kot pesnik je nastopil prvič javno v Ljubljanskem Zvonu 1885 s "Pesmi beneškega Slovencea". Že preje je postal Trinko kot bogoslovec v Ljubljanski Zvon "Naredne stvari," in pod imenom Zamejski "Presenečenje Viža in Vzdihi." Zbirka njegovih pesmi je izšla leta 1897 v založbi Gabrščeka v Gorici. Vsebina skoraj vseh njegovih pesmi je žalostna, vendar globoko zasnovana in vzzivena. Prestavil je tudi več slovenskih povištij v italijansčino.

Besedo materino Širijo in shranjujejo med beneškimi Slovenci edinole duhovniki domačini, ki se po večini izobrazejo v nadškofiskem semenišču v Vidnu. Samo cerkev daje priznanje slovenskemu jeziku, sicer bi se že davno izbrala knjiga v Čedadu, se je hrani pri sv. Ivanu blizu Devina. Ta je bila nekaj znamenita božja pot. Premoženje romarji so dali svoja imena vpišati na rob evangelija in tako vedeni na tej knjigi najpristojnejša slovenska imena: Beda Nepokor, Stregomil, Dražek, Milena, Hotimir in druge. Ko so patriarhi preselili iz Ogleja v Čedad, so večjel rodopisca vzel s seboj, kjer je še izvrstno ohranjen.

Stolnica je zidana v starem slogu in so njeni stebri iz neboljšega marmorja. Krasijo jo prelepne slike beneških mojstrov. Malo cerkvica izza langobardskih časov leži nad strmem Nadžinim bregom in je bila nekdaj svetiščo rimske boginje Venere. Še sedaj je v cerkvi ohranjeno marmorno ognjišče za sveti ogenj. Vrata in stebri so polni zavitih in prepletenih okraskov.

V Čedadu je poleg osnovnih šoli tudi gimnazija in tehniška šola. Iz Vidna pelje v Čedad železnica, ki vodi dalje ob Nadži do Kobarida. V bližini Čedada je jezikovna meja med Furlani in Slovenci. Nekatera naselja so tako mešana, da je nekaj hiš slovenskih, nekaj pa furlanskih. Tako se tu mešata dve narodnosti, odkar so priselo Slovenci v te kraje. Vendar je ohranila vsaka ne le svoj jezik, svoj značaj in svoje šege, temveč tudi svoj tip, tako da lahko že po obrazu loči Slovence od Furlanov.

Znamenita je Stara gora pri Čedadu, odkoder je krasen in obsežen razgled. Na gori je slovčeva cerkev Matere Božje, kamor romari ljudje iz Furlanije z Goriškega, Trsta in celo iz dalne Istre. Okoli cerkve je več hiš, ki so obzidane s starijim zidom, da je vse podobno nekaki trdnjavi.

Ker hrani Čedad velik del slovenske zgodovine in ker je tukaj slovenskih naselbin, ga morajo tudi Slovenci poznavati.

ANNUAL VALENTINE DANCE

Sponsored by the

NEW YORK ALL AMERICANS,
Lodge No. 580, S. N. P. J.

At the ASTOR BAR & GRILL, 66-91 Forest Avenue,
at Forest "L" Station, Ridgewood, N. Y.

Saturday Evening, February 12th, 1944

Commencing at 8 P. M.

DANCING — BOWLING and DINING

Ticket 50 cents, including Tax

MUSIC BY OUR FAVORITE

Č E D A D

Prav do Čedada segajo naselbine Slovencev, zato je to mestec, ki šteje okoli 4000 prebivalcev, važno za okoliške Slovence. Beneški Slovenci prinašajo na trg svoje pridelke po ozkih, starih čedadskih ulicah, pa tudi po trgovinah in gostilnah, kajti Slovenci ne marajo govoriti preokorite italijansčišči, ampak se poslužujejo svojega nareca. Tako so primorani tudi čedadski trgovci, da vsaj za sile lomijo slovensko besedo.

Ivan Trinko (Zamejski) je bil rojen 25. jan. 1863 v Trčmu. Študiral je v nadškofiskem semenišču ve Vidnu. Tu se je seznamil prvič s slovensko književnostjo in sam pripoveduje, "kako je obstal, ko je dobil slučajno v roke prvo slovensko tiskano delo in je tako videl, da imajo tudi Slovenci knjige kot drugi izobraženi narodi." Nadarjenega mladeniča je to tako navdušilo, da je sklenil temeljito se naučiti slovenskega jezika. Skriva, počni se je učil slovenščine, kar je pripoveduje sam, kako težko je bilo, preden se je naučil brez učitelja slovinje in brez slovenščine.

Čedadu pravijo beneški Slovenci tudi: Staro mesto, ki je znaten zlasti po svojih starinskih poslopjih. Posebno naj se omeni glavna cerkev s patrijarško palačo, majhna stara langobardska cerkev, takozvan "vrator most" čez Nadžo ter mestni muzej, ki hrani polno rimskih in langobardskih starijih.

V Čedadu se je rodil okoli l. 1725 znani zgodovinar P. Dijan meniti zgodovinar Pavel Dijakov, od katerega imamo prva poročila o furlanskih vojvodah ter njihovem gospodstvu. Ta zgodovinar nam je opisal tudi prve Slovence, ki so se naselili v beneški ravni, in nam poroča o bojih Slovencov ki so jih imeli z Langobardi. Njemu v čast nosi v Čedadu največji trg njegovo ime.

To staro mesto hrani mnogo zgodovinsko važnih rokopisov in slik. Za Slovence je posebno znamenita knjiga "Evangelje sv. Marka," katere je na vedeni evangelist baje sam spsal in jo izročil sv. Mohorju. Knjiga na je ohranila najstarejše oblike naših osebnih slovenskih imen. Predno je prisla knjiga v Čedad, se je hrani pri sv. Ivanu blizu Devina.

Beseda materino Širijo in shranjujejo med beneškimi Slovenci edinole duhovniki domačini, ki se po večini izobrazejo v nadškofiskem semenišču v Vidnu. Samo cerkev daje priznanje slovenskemu jeziku, sicer bi se že davno izbrala knjiga v Čedadu, se je hrani pri sv. Ivanu blizu Devina. Ta je bila nekaj znamenita božja pot. Premoženje romarji so dali svoja imena vpišati na rob evangelija in tako vedeni na tej knjigi najpristojnejša slovenska imena: Beda Nepokor, Stregomil, Dražek, Milena, Hotimir in druge. Ko so patriarhi preselili iz Ogleja v Čedad, so večjel rodopisca vzel s seboj, kjer je še izvrstno ohranjen.

Stolnica je zidana v starem slogu in so njeni stebri iz neboljšega marmorja. Krasijo jo prelepne slike beneških mojstrov.

Mala cerkvica izza langobardskih časov leži nad strmem Nadžinim bregom in je bila nekdaj svetiščo rimske boginje Venere. Še sedaj je v cerkvi ohranjeno marmorno ognjišče za sveti ogenj. Vrata in stebri so polni zavitih in prepletenih okraskov.

V Čedadu je poleg osnovnih šoli tudi gimnazija in tehniška šola. Iz Vidna pelje v Čedad železnica, ki vodi dalje ob Nadži do Kobarida.

V bližini Čedada je jezikovna meja med Furlani in Slovenci. Nekatera naselja so tako mešana, da je nekaj hiš slovenskih, nekaj pa furlanskih. Tako se tu mešata dve narodnosti, odkar so priselo Slovenci v te kraje. Vendar je ohranila vsaka ne le svoj jezik, svoj značaj in svoje šege, temveč tudi svoj tip, tako da lahko že po obrazu loči Slovence od Furlanov.

Znamenita je Stara gora pri Čedadu, odkoder je krasen in obsežen razgled. Na gori je slovčeva cerkev Matere Božje, kamor romari ljudje iz Furlanije z Goriškega, Trsta in celo iz dalne Istre. Okoli cerkve je več hiš, ki so obzidane s starijim zidom, da je vse podobno nekaki trdnjavi.

Ker hrani Čedad velik del slovenske zgodovine in ker je tukaj slovenskih naselbin, ga morajo tudi Slovenci poznavati.

Podprtje napadi! — Kupujte bonde 4. Vojnega posojila.

Razprodaja KNJIG

po 50 centov komad.

IZDALA SPLOŠNA KNJIŽNICA

21	Problemi sodobne filozofije
</tbl